

Tako pišejo očividci o Rusiji. Mora tam že hudo biti. Zato je verjetno, kar poročajo, da je celo komsomol (boljševiška mladina), prej glavna opora oblasti, prešel v opozicijo. Baje je dandanes zelo popularna oseba v Rusiji Hitler. O

njegovem programu veliko sanjajo. Misel imajo, najprej pobiti komuniste, uničiti socializacijo in potem izgnati vse inozemce. Bodočnost torej zna biti še zelo viharna. Bomo videli, koliko je na tem resnice. A. K.

Franjo Tanjšek, Št. Andraž p. Velenju.

Vzajemnost slov. kmečke mladine.

V vseh časih se je vršil boj za mladino. Pred desetletji jo je skušal pridobiti na svojo stran liberalizem, čigar val je takrat pljusnil med naš narod in čigar posledice občutimo še sedaj. Cilj liberalizma je bil: zanesti med naš narod potom mladine nov svetovni in življenski nazor, ki je nasproten kršč. nazoru, in ki bi popolnoma predrugačil sestav našega življenja. Toda gradnja liberalne stavbe je bila gradnja na pesku. Vstali so naši voditelji, ki so kmalu spoznali njegovo pogubonosno delo ter svarili ljudstvo pred njegovimi zmotami in zablodami. S pomočjo naše kmečke mladine so dosegli, da je bil val liberalizma odbit.

Znana je vztrajnost in delavnost naše kmečke mladine. Vztrajala je pred desetletji v borbi proti nemškemu navalu in liberalnim zablodam; za časa svetovne vojne, ko so naši najboljši mladenci morali pod orožje, je doma v delu za narodni blagor vztrajala zlasti ženska mladina ter pripravljala pot naše osvoboditve.

Kakor nekdanj, tako tudi še danes slovenska kmečka mladina vztraja na braniku svojih in narodnih pravic. Vneto se udeležuje v društvenem življenju, ne meneč se za omalovaževanje in prezir onih, ki vidijo v njenem živahnem

delovanju in napredku zapostavljanje samega sebe. Vsi tisti pa, ki so se ločili od mladine in šli brezbržno mimo naših osnovnih prosvetnih celic, so in bodo ostali brezpomembna ničla v narodnem življenju.

Po vojni so širom slovenske zemlje nastali razni prosvetni domovi, ki je pri njihovi gradnji največ sodelovala mladina. Dasi v trudu in znoju je vendar z veseljem vztrajala in donajala ves potreben material.

Čeprav je naša kmečka mladina ves dan vprežena v trdo in naporno kmečko delo, se vendar zvečer z veseljem udeležuje raznih predavanj, sestankov in vaj. Vneto se oklepa svojih organizacij, v kojih sama odločuje ter ima glavno besedo. Iz teh organizacij bodo izšli poznejši naši gospodarji in voditelji v javnem življenju, v njih se bodo usposobili za svoj nadaljnji življenski poklic.

Kakor nekdanj, tako se tudi sedaj pojavljajo nasprotniki mladinskega gibanja. Skrivno in na tihem delajo na to, da bi v naše vrste zanesli sovraštvo in prepir. Bodimo čuječi! Ne dajmo se komandirati od peščice onih, ki mislijo, da jim je dovoljeno delati vse, kar se jim zljubi. Kljub vsem zaprekam stopajmo složno in krepko po poti, ki vodi do cilja: doseči boljšo in srečnejšo bodočnost!

*

Sv. Miklavž pri Ormožu. V nedeljo dne 26. novembra obhajata pri nas dve društvi svoj jubilej in sicer cerkveni pevski zbor pod vodstvom pevovodja in organista g. Fr. Bohanca 20letnico, odkar je med nami ter povzdignil cerkveno petje do visoke stopnje. Ob tej priliki praznuje tudi 10letnico obstoja tukajšnje

godbeno društvo »Slavček« pod vodstvom kapelnika in ustanovitelja tov. Košnika. Obe društvi obhajata jubilej z naslednjim sporedom: Ob 10. uri sv. maša, pri kateri poje mešani pevski zbor s spremljanjem godbe. Popoldne po večernicah se vrši v društveni dvorani pevsko-godbeni koncert z naslednjim redom: 1. Moja kraljična, overture. 2. Pevec, mešani zbor. 3. Modra Perla, koncertni valček. 4. Ljubezen in spomlad, moški zbor. 5. Tajnosti srca, overture. 6. Venček slovenskih narodnih pesmi, mešani zbor. 7. Hera, overture. 8. Sovražnik žensk, burka v 1 dejanju. Vse prijatelje godbe in lepe narodne pesmi iskreno vabimo k udeležbi!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Po večmesečnem odhodu priredi domače Katoliško izobraževalno društvo v nedeljo dne 26. novembra, popoldne po večernicah, zanimivo zgodovinsko igro v 5 dejanjih »Črni križ pri Hrastovcu«. Igra je prirejena po istoimenski povesti, ki je že izhajala v »Slovenskem gospodarju«. Radi tega pa, domačini kakor tudi sosedje, ne zamudite ugodne prilike in si pridite pogledat te dogodke, podane v živi obliki na odru, o katerih ste že prej čitali v povesti. Na svidenje!

Št. Janž na Vinski gor. Na Martinovo nedeljo dne 12. novembra, smo priredili prelepo igro »Revček Andrejček« z vsestransko lepim uspehom. Dvorana je bila natrpana do zadnjega kotička, igralci pa so pokazali, kaj danajmo. Izmed igralcev so najbolj odrezali: Andrejček, Hrastar in Janez, izmed igralk pa: Marička in Ana. Ker je vpriporitev zelo ugaljala in da se da tudi drugim priložnost, videti res nekaj lepega, se bo igra ponovila na Stefanovo, na kar že sedaj opozarjamo domačine kakor sosedje.

Kačje svetišče.

Dostop v svetišče.

Radi neprestanih revolucionarnih nemirov na Kitajskem je zgubilo znatno na veljavi tudi versko življenje. Samo še zunaj mej ogromne Kitajske, po raznih otokih Južnega morja, v kolikor je tamošnje prebivalstvo budistično, in predvsem na polutoku Bengalen, se gib

Človeka torej, ki bi bolj motil razpoloženje, kakor Padovka, res ni! — — —

Stari Grčar mi ni šel iz misli. Kaj je le počel ves dan? Če bi mu saj dovolili, da bi na dvorišču cepil drva. Boltežar je menil, da tisti, ki so v preiskovalnem zaporu, ne smejo delati. Potem je za Grčarja desetkrat slabo.

Pregovoril sem Boltežarja, naj gre z menoj, da obiščeva Grčarja. Spočetka ni hotel, z ljudmi od sodnije ni hotel imeti nobenega opravka več. Nazadnje pa se je le peljal z menoj v mesto, in po oklevanjih sem in tja sva z nekaterimi formalnostmi dobila dovoljenje, da smeva govoriti z Grčarjem deset minut.

Stari mož je sedel v svoji celici za majhno mizo. Pogledal naju je nezaveden, kakor dva tujca.

»Grčar,« je rekel Boltežar, »obiskat sva vas prišla. Ali ste še zdravi?«

Grčar je strmel v naju in blebetal nerazumljive besede.

»Vprašam, če ste še zdravi?«

»Ne — ne — konec je — konec —,« je zasopihal.

»Kaj pa delate ves dan?«

»Prav nič — nič — takole sedim tu.«

»Ali vas večkrat zaslišujejo?«

»Večkrat — in — in vselej zelo — zelo dolgo — enkrat sem že izgubil zavest pri tem —«

»Taki razgovori niso dovoljeni,« naju je posvaril paznik, ki je nadzoroval najin obisk.

»Ali je pri zasliševanju prišlo kaj na dan?«

»Taka vprašanja niso dovoljena!«

»Gospod sodnik pravi, da sem bil jaz, ki je Bianco —«

Stari mož je zastokal.

»Grčar, ali ste vi —? Ali si nočete olajšati srca? Poglejte, od doma prihajava.«

Ne da bi odgovoril, je začel žalostno jokati.

»Če bi le smel od tod — v gozd —«

Lomil je svoje roke, ki so bile od težkega dela vse obrezane. Sedaj so bile bele in ovenele.

»Vun — vun — v gozd!«

Letalo napadeno od — kač.

Na poletu iz Salmoa v Wau na Novi Guineji v Tihem Oceanu je doživel pilot nekaj prav posebnega. Kmalu za tem, ko se je bil dvignil v zrak, je čutil, da se nekaj giblje prav tik njega. Ko se je ozrl, je zapazil glavo ogromne črne kače. Da bi se bil vrnil ter pristal, je bilo nemogoče, ker med skalovjem je bil pristanek izkjučen. Letalec je pograbil ključ za odvijanje vijakov in je lopnil z njim golazen po glavi. V tem trenutku so se pojavile iz raznih drugih smeri v aeroplanu 3 kače. Nadčloveško premagovanje je bilo potrebno, da je